

A MULTILATERÁLIS ADÓEGYEZMÉNY ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS AZ ALBÁN KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT A KETTÓS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRE A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN TIRANÁBAN, 1992. NOVEMBER 14-ÉN ALÁÍRT EGYEZMÉNY EGYBESZERKESZTETT SZÖVEGE

Általános nyilatkozat az Egybeszerkesztett szöveget tartalmazó dokumentumhoz

Ezen dokumentum tartalmazza a Magyar Köztársaság és az Albán Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyondók területén Tiranában, 1992. november 14-én aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) alkalmazásához a Magyarország által 2017. június 7-én és az Albán Köztársaság által 2019. május 28-án aláírt, az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás megelőzése érdekében hozott, adóegyezményekhez kapcsolódó intézkedések végrehajtásáról szóló Multilaterális Egyezménnyel (a továbbiakban: MLI) módosított, egybeszerkesztett szövegét.

A jelen dokumentum a Magyarország által a letéteményeshez 2021. március 25-én benyújtott MLI álláspont és az Albán Köztársaság által a letéteményeshez 2020. szeptember 22-én benyújtott MLI álláspont alapján készült. Ezen álláspontok az MLI-ban meghatározottak szerint módosíthatóak. Bármely MLI állásponttal kapcsolatos módosítás hatással lehet az MLI-nak az Egyezményre gyakorolt hatására.

Az Egyezmény és az MLI hiteles jogi szövege elsőbbséget élvez ezen egybeszerkesztett szöveggel szemben, és azok továbbra is alkalmazandóak.

Az MLI azon rendelkezései, amelyek az Egyezmény rendelkezései tekintetében alkalmazandóak, szövegdozban lettek elhelyezve az Egyezmény megfelelő rendelkezéseivel összefüggésben. Az MLI rendelkezéseit tartalmazó szövegdozok általánosságban az OECD Modellegyezmény rendelkezései sorrendjének megfelelően kerültek beillesztésre.

Az MLI rendelkezéseinek szövege az MLI terminológiájának az Egyezmény terminológiájához történő igazítása érdekében kerültek módosításra, (mint „Érintett Adómegállapodás” és „Egyezmény”, „Szerződő Joghatóságok” és „Szerződő Államok”), megkönnyítve az MLI rendelkezéseinek érthetőségét. A terminológiai változtatásoknak célja a dokumentum olvashatóságának javítása, és nem célja az MLI rendelkezéseinek tartalmi módosítása. Hasonlóképpen módosításra kerültek egyes MLI rendelkezések, amelyek az Egyezmény már meglévő rendelkezéseit érintik. Ezen rendelkezések az olvashatóság megkönnyítése érdekében az Egyezményben már alkalmazott jogi nyelvhasználathoz igazodnak.

Az Egyezményre vagy az Egyezmény rendelkezéseire történő hivatkozásokat minden esetben az MLI rendelkezéseivel módosított Egyezményre való hivatkozásnak kell tekinteni, amennyiben az MLI e rendelkezései hatályba léptek.

Hivatkozások

A két ország letéteményeshez benyújtott MLI álláspontja megtalálható a letéteményes (OECD) honlapján (<http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>). A két állam álláspontját a ratifikációt követően nyújtotta be a letéteményeshez, amelyre Magyarország részéről 2021. március 25. napján került sor, míg az Albán Köztársaság részéről 2020. szeptember 22. napján került sor.

Az MLI-rendelkezések hatályba lépése

Az MLI jelen Egyezményre alkalmazandó rendelkezései nem az Egyezmény eredeti rendelkezéseivel azonos időpontban lépnek hatályba. Az egyes MLI rendelkezések hatálybalépésének időpontja eltérő lehet attól függően, hogy az milyen adónemet érint (forrásadók vagy más kivetett adók), illetve attól, hogy Magyarország és az Albán Köztársaság hogyan rendelkezett arról MLI álláspontjában.

A ratifikációs, elfogadásról vagy jóváhagyásról szóló okmány letétbe helyezésének időpontja: Magyarország esetében 2021. március 25. napja, az Albán Köztársaság esetében pedig 2020. szeptember 22. napja.

Az MLI hatálybalépésének dátuma: Magyarország esetében 2021. július 1. napja, az Albán Köztársaság esetében pedig 2021. január 1. napja.

Ez a dokumentum konkrét információkat tartalmaz arról, hogy az MLI egyes rendelkezései az Egyezmény tekintetében mely időpontban, illetve időpontot követően válnak alkalmazhatóvá.

Jelen dokumentum eltérő rendelkezése hiányában az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében alkalmazandók:

- i. a külföldi illetőségű személyeknek kifizetett vagy jóváírt összegekre vonatkozóan levont forrásadók tekintetében, amennyiben az ilyen adók kivetését előidéző esemény 2022. január első napján vagy azt követően történik;
- ii. minden egyéb adó tekintetében, 2022. január első napján vagy azt követően kezdődő adózási időszakra vonatkozóan levont adókra.

EGYEZMÉNY A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS AZ ALBÁN KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRE A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Köztársaság Kormánya és az Albán Köztársaság Kormánya,
[HELYETTESÍTVE az MLI 6. cikk 1 bekezdése által] [attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerülésére jövedelem- és vagyonadók területén,]

Az alábbi, az MLI 6. cikk 1. bekezdése helyettesíti az Egyezménynek a kettős adóztatás elkerülésének szándékára utaló preambulumszövegét:

AZ MLI 6. CIKKE – A JELEN EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓEGYEZMÉNY RENDELTETÉSE

Arra törekedve, hogy egyezményt kössenek a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről anélkül, hogy lehetőséget teremtenek az adókijátszáson, illetve adóelkerülésen keresztüli adómentességre, illetve csökkentett mértékű adózásra (ideértve azokat az adóegyezmények kedvezményeivel visszaélésre hivatott konstrukciókat, amelyek célja, hogy harmadik államokban belföldi illetőségű személyek közvetetten részesüljenek a jelen egyezmény nyújtotta kedvezményekből),

és hogy továbbfejlesszék és megkönnyítsék gazdasági kapcsolataikat,

az alábbiakban állapodtak meg:

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre alkalmazandó, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. Cikk

Az egyezmény alá eső adók

1. Az Egyezmény, a beszedés módjára való tekintet nélkül, azokra az adókra alkalmazandó, amelyeket a jövedelem és vagyon után az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egységei vagy helyi hatóságai részére beszednek.

2. Jövedelem- és vagyonadóknak kell tekinteni a teljes jövedelem, a teljes vagyon, vagy a jövedelem, illetve a vagyon részei után beszedett minden adót, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek vagy fizetések teljes összege utáni adókat, valamint az értéknövekedési adókat.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény alkalmazásra kerül, különösen a következők:

a) Magyarországon

(i) a személyi jövedelemadó,

(ii) a társasági adó,

(iii) a földtulajdonnal kapcsolatos adók,

(iv) az építményadó,

(v) a helyi iparüzési adó

(a továbbiakban: magyar adó);

b) Albániában

(i) a vállalati nyereségadó,

(ii) a személyek jövedelemadója a magánszektorbeli kereskedelem, kézművesség és más szolgáltatások területén

(a továbbiakban: albán adó).

4. Az Egyezmény azokra az azonos vagy lényegében hasonló jellegű adókra is alkalmazandó, amelyeket az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett bevezetnek. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesítik egymást bármely olyan jelentős változtatásról, amelyet a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtottak.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény értelmében, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) a „Magyarország” kifejezés, földrajzi értelemben jelenti a Magyar Köztársaság területét;

b) az „Albánia” kifejezés az Albán Köztársaság területét, parti tengerét és altalaját jelenti, valamint azt a kontinentális talapzatot, amely felett az Albán Köztársaság a nemzetközi joggal összhangban szuverén jogokat vagy joghatóságot gyakorol;

c) „az egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezések Magyarországot, illetve Albániát jelentik, ahogyan azt a szövegösszefüggés megkívánja;

d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyegyesülést;

e) a „társaság” kifejezés jelenti a jogi személyeket vagy azokat a jogalanyokat, amelyek adóztatási szempontból jogi személynek tekintendők;

f) „az egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetve a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelentenek;

g) az „állampolgárok” kifejezés az alábbiakat jelenti:

(i) az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkező minden természetes személyt,

(ii) minden olyan jogi személyt, egyesülést és társulást, amelyeknek ez a jogi helyzete az egyik Szerződő Államban hatályos jogszabályokból származik;

h) a „nemzetközi forgalom” kifejezés jelent minden olyan szállítást, amelyet egy olyan vállalkozás által üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű bonyolít le, amelynek tényleges üzletvezetési helye az egyik Szerződő

Államban van, kivéve, ha a hajót, a légi járművet vagy közúti szállító járművet kizárólag a másik Szerződő Államban levő helyek között üzemeltetik;

i) az „illetékes hatóság” kifejezés

(i) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét,

(ii) Albánia esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét

jelenti.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál bármely, abban meg nem határozott kifejezésnek, hacsak a szövegösszefüggés mást nem kíván, olyan értelme van, mint amilyent ennek az Államnak azokra az adókra vonatkozó jogszabályai megállapítanak, amelyekre az Egyezmény alkalmazásra kerül.

4. Cikk

Illetőséggel bíró személy

1. Az Egyezmény szempontjából „az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek az Államnak a jogszabályai szerint ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetésének helye vagy más hasonló ismérv alapján adóköteles. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában az olyan személyt, aki ebben az Államban csak az ebben az Államban levő forrásokból származó jövedelme vagy az ott levő vagyon alapján adóköteles.

2. Ha az 1. bekezdés rendelkezései értelmében egy természetes személy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) ez a személy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakhellyel rendelkezik. Ha mindkét Államban rendelkezik állandó lakhellyel, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben létérdekeinek központja van;

b) ha nem lehet meghatározni, hogy a személy létérdekeinek központja melyik Államban van, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakhellyel, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) ha mindkét Államban van, vagy egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára;

d) ha mindkét Államnak állampolgára vagy egyiknek sem, úgy a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös megállapodással rendezik a kérdést.

3. Ha az 1. bekezdés rendelkezései szerint valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény szempontjából „telephely” kifejezés állandó üzleti székhelyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés különösen az alábbiakat foglalja magában:

a) az üzletvezetés helyét,

b) a fiókot,

c) az irodát,

d) a gyártelepet,

e) a műhelyt, és

f) a bányát, az olaj- vagy földgázkutat, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. Az építési terület, vagy a szerelési vagy berendezési munkálatok csak akkor képeznek telephelyet, ha 12 hónapnál hosszabb ideig tartanak.

4. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, nem tekintendők „telephelynek”:

a) az olyan berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy leszállítására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak, vagy információkat szerezzenek;

e) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére valamilyen egyéb előkészítő vagy kisegítő jellegű tevékenységet végezzenek;

f) az olyan építési terület, vagy az egyik Szerződő Állam vállalkozása által végzett, olyan szerelési vagy berendezési munkálatok, amelyek anyagoknak, gépeknek vagy berendezéseknek ebből az Államból a másik Szerződő Államba történő szállításával kapcsolatosak;

g) olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag az a)-f) pontokban említett tevékenységek valamilyen kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek ebből a kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kisegítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és a 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés alkalmazandó - egy vállalkozás érdekében tevékenykedik, és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van arra, amellyel ott rendszeresen él, hogy szerződéseket kössön a vállalkozás nevében, úgy ezt a vállalkozást úgy kell tekinteni, hogy ebben az Államban telephellyel bír minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, hacsak az ilyen személy tevékenysége nem korlátozódik a 4. bekezdésben említett tevékenységekre, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé ezen bekezdés rendelkezései alapján.

6. Az egyik Szerződő Állam vállalkozását nem lehet úgy tekinteni, mintha annak telephelye lenne a másik Szerződő Államban csupán azért, mert üzleti tevékenységét ebben a másik Államban alkusz, bizományos vagy más, független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy az ilyen személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot ural, vagy azt egy olyan társaság uralja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejt ki tevékenységét, önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyontól származó jövedelem

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan ingatlan vagyontól élvez (beleértve a mező- vagy erdőgazdaságból származó jövedelmet), amely a másik Szerződő Államban van, ebben a másik Államban adózatható.

2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, mint amit annak a Szerződő Államnak a jogszabályai határoznak meg, amelyben a kérdéses vagyon található. Ez a kifejezés minden esetben tartalmazza az ingatlan vagyon tartozékait, a mező- és erdőgazdasági üzemek állatállományát és felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre nézve a földtulajdonnal kapcsolatos magánjogi rendelkezések alkalmazandók, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát és az ásványlelőhelyek, források és más természeti kincsek kiaknázásáért vagy kiaknázásának jogáért járó, változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogot; a tengeri hajók, folyami hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók arra a jövedelemre, amely az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy használatának bármilyen más formájából származik.

4. Az 1. és a 3. bekezdések rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyontól származó jövedelemre és a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyontól származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely révén fejti ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejti ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely révén fejti ki, ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetne el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett, mint önálló vállalkozás fejtene ki, és azzal a vállalkozással lebonyolított forgalmában, amelynek telephelye, teljesen független lenne.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók azok a költségek, amelyek a telephely működésével kapcsolatban merültek fel, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, tekintet nélkül arra, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely van, vagy máshol.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás egész nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg. Az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e Cikkben foglalt elvekkel.

5. A telephelynek nem tudható be nyereség javaknak vagy áruknak ezen telephely által a vállalkozás részére történő pusztán vásárlása miatt.

6. Az előző bekezdések szempontjából, a telephelynek betudandó nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak alapos és elégséges ok nincs az ellenkezőjére.

7. Ha a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más Cikkei külön foglalkoznak, úgy azon Cikk rendelkezéseit e Cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Nemzetközi szállítás

1. Hajóknak vagy közúti szállító járműveknek, légi járműveknek a nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

2. Ha egy hajózási vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye egy hajó fedélzetén van, úgy ez a hely abban a Szerződő Államban levőnek tekintendő, amelyikben a hajó hazai kikötője fekszik, vagy, ha nincs ilyen hazai kikötő, úgy abban a Szerződő Államban, amelyben a hajó üzembentartója illetőséggel bír.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely pool-ban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

1. Amennyiben:

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás között kereskedelmi vagy egyéb pénzügyi kapcsolataikra nézve olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike a feltételek nélkül elért volna, a feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítandó és megfelelően megadóztatható.

2. Amennyiben az egyik Szerződő Állam valamelyik vállalkozásának nyereségéhez hozzászámítja - és megfelelően megadóztatja - azt a nyereséget, amely után a másik Szerződő Állam vállalkozását ebben a másik Államban megadóztatták, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az először említett Állam vállalkozása elért volna, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg egymással, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodtak volna, úgy ennek a másik Államnak megfelelően ki kell igazítania az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. E kiigazítás megállapításánál figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit és a Szerződő Államok illetékes hatóságai, szükség esetén, tanácskozni fognak egymással.

10. Cikk

Osztalék

1. Az az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság fizet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de az így megállapított adó nem haladhatja meg:

a) az osztalék bruttó összegének 5 százalékát, ha a kedvezményezett olyan társaság, amelynek az osztalékot fizető társaság tőkéjének legalább 25 százaléka a közvetlen tulajdonában van;

b) minden más esetben az osztalék bruttó összegének 10 százalékát.

Ez a bekezdés nem érinti a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyekből az osztalékot fizetik.

3. Az e Cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből, „élvezeti” részvényekből vagy „élvezeti” jogokból, bányarészvényekből, alapítói részvényekből vagy más, nyereségrészesedést biztosító jogokból - kivéve a követeléseket - származó jövedelmet, valamint egyéb társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak a jogszabályai szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedellel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

4. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, egy ott levő telephely révén tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

5. Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államban, ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által fizetett osztalékot, kivéve, ha az ilyen osztalékot ebben a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen az ebben a másik Államban levő telephelyhez, vagy állandó bázishoz tartozik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem veheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adó alá, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az e Cikkben használt „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár biztosítva van jelzáloggal, akár nem, és akár feljogosít az adós nyereségeiben való részesedésre, akár nem, különösen pedig állampapírokból és kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelmet jelent, beleértve a kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumot és jutalmat.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, egy ott levő telephely révén tevékenységet fejt ki, vagy ebben a másik Államban egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és

a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. vagy a 14. Cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

4. Ha a kamatot fizető és a kamat használója, vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a kamat összege azon követeléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamat használója ilyen kapcsolatok nélkül megállapodtak volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

12. Cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államhoz illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Mindazonáltal az ilyen jogdíj abban a Szerződő Államban is, amelyből származik, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett a jogdíj használója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 5 százalékát.

3. Az e Cikkben használt jogdíj kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek - beleértve a mozgóképfilmeket és a rádió- vagy televíziós közvetítésre szolgáló filmeket vagy szalagokat - szerzői jogának használatáért vagy használati jogáért, szabadalmak, védjegyek, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy eljárások használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelések használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek.

4. Az 1. és a 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíjak egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró használója a másik Szerződő Államban, ahol a jogdíj keletkezik, egy ott levő telephely révén tevékenységet fejt ki, vagy ebben a másik Államban egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást üz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. vagy a 14. Cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha azt maga az Állam, annak politikai egysége, helyi hatósága vagy az ebben az Államban illetőséggel bíró személy fizeti. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban, vagy sem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a jogdíjfizetési kötelezettség felmerült, és ezt a jogdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, úgy a jogdíj abból az Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy az állandó bázis van.

6. Ha a jogdíjat fizető személy és a jogdíj használója, vagy mindkettő és egy másik személy közötti különleges kapcsolatok állnak fenn, és emiatt a jogdíj összege azon használathoz, joghoz vagy információhoz mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető és a jogdíj használója ilyen kapcsolatok nélkül megállapodtak volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a 6. Cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyeresége ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban levő telephelyének üzleti vagyona, vagy amely egy olyan állandó bázishoz tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve azt a nyereséget, amely egy ilyen telephely (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) vagy egy ilyen állandó bázis elidegenítéséből származik, ebben a másik Államban adóztatható.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek vagy közúti szállító járművek, vagy az ilyen hajók vagy légi járművek vagy közúti szállító járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyон elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Az 1., 2. és a 3. bekezdésekben nem említett vagyон elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő illetőséggel bír.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozásból vagy más önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a személy tevékenységének kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázissal rendelkezik. Amennyiben a személy ilyen állandó bázissal rendelkezik, a jövedelem a másik Államban adóztatható, és csak annyiban, amennyiben az ennek az állandó bázisnak tudható be.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, fogorvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

1. A 16., 18., 19., 20. és 21. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával, a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, az ezért kapott térítés ebben a másik Államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az először említett Államban adóztatható, ha:

a) a kedvezményezett nem tartózkodik a másik Államban a vonatkozó pénzügyi évben összesen 183 napot meghaladó időszakban vagy időszakokban, és

b) a térítést olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik Államban, és

c) a térítést nem a munkaadónak a másik Államban levő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű vagy közúti szállító jármű fedélzetén végzett nem önálló munkáért járó térítés abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

16. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségben élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló szervének tagja, ebben a másik Államban adóztatható.

17. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy mint előadóművész, így színpadi, film-, rádiós vagy televíziós művész, vagy zeneművész, vagy sportoló élvez ilyen minőségében a másik Szerződő Államban kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségben, személyesen kifejtett tevékenységből származó jövedelmet nem az előadóművésznek vagy a sportolónak magának, hanem más személynek kell betudni, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejtette, ha ezen személy fölött az előadóművész vagy a sportoló közvetlenül vagy közvetve ellenőrzést gyakorol.

3. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, az előadóművész vagy a sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységből származó jövedelem mentes az adó alól abban a Szerződő Államban, amelyben ezt a tevékenységet kifejtették, ha a tevékenységet olyan látogatás keretében fejtik ki, amelyet a másik Szerződő Állam, annak politikai egysége, helyi hatósága vagy közintézménye jelentős mértékben támogat.

18. Cikk

Nyugdíj

A 19. Cikk 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával, a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek korábbi, nem önálló munkáért fizetnek, csak ebben az Államban adóztatható.

19. Cikk

Közszolgálat

1. *a)* A nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet egy természetes személynek, az ezen Államnak vagy politikai egységnek vagy helyi hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a térítés csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben a másik Államban teljesítették és a természetes személy ebben a másik Államban illetőséggel bír, aki

(i) ennek az Államnak az állampolgára, vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az Államban illetőséggel bíró személlyé.

2. *a)* A nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet közvetlenül vagy az általa létesített alaptól egy természetes személynek az ezen Államnak vagy politikai egységnek vagy helyi hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a nyugdíj csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a természetes személy abban az Államban illetőséggel bír, és annak az Államnak az állampolgára.

3. A 15., 16. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók az egyik Szerződő Állam vagy politikai egysége vagy helyi hatósága által végzett üzleti tevékenységgel kapcsolatos szolgálatért fizetett térítésre és nyugdíjra.

20. Cikk

Tanulók és ipari, kereskedelmi tanulók

Az a természetes személy, aki közvetlenül a másik Szerződő Államban tett látogatása előtt az egyik Szerződő Államban illetőséggel bírt és a másik Államban csak ideiglenesen tartózkodik:

a) mint az ebben a másik Államban levő, elismert egyetem, főiskola, iskola vagy más hasonló, elismert oktatási intézmény tanulója,

b) mint üzleti vagy műszaki gyakornok, vagy

c) mint az egyik Állam Kormányától vagy egy tudományos, oktatási, vallási vagy jótékonyági szervezettől vagy az egyik Állam Kormányától által bevezetett műszaki segítség programból származó, elsősorban tanulmány, kutatás vagy szakmai képzés célját szolgáló adomány, ellátmány vagy jutalom kedvezményezettje, mentes az adó alól ebben a másik Államban:

- az ellátása, nevelése, tanulmányai, kutatásai vagy szakmai képzése céljára külföldről származó minden átutalás tekintetében;

- az ilyen adomány, ellátmány vagy jutalom összege tekintetében; és

- kétezer US dollárnak (USD 2000) a másik Állam pénznemében kifejezett ellenértékét meg nem haladó olyan térítés tekintetében, amelyet bármely adózási évben kap az ebben a másik Államban teljesített szolgálatért, feltéve, hogy a szolgálat tanulmányaival, kutatásával vagy szakmai képzésével kapcsolatos vagy ellátásának céljára szükséges.

21. Cikk

Tanárok

1. Az a térítés, amelyet egy olyan egyetemi tanár vagy tanár, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt, vagy most is az, és az először említett Államban két évet meg nem haladó ideig tartózkodik azzal a céllal, hogy felsőfokú tanulmányokat vagy kutatást folytasson vagy tanítson egyetemen, főiskolán, iskolában vagy más oktatási intézményben, kap az ilyen munkáért, nem adóztatható ebben az Államban, feltéve, hogy ezt a térítést ezen Államon kívüli forrásból élvezzi, és ez a térítés a másik Szerződő Államban adóköteles.

2. E Cikk nem alkalmazandó a kutatásból származó jövedelemre, ha ezt a kutatást elsősorban bizonyos személy vagy személyek magánérdekéből végzik.

22. Cikk

Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az Egyezmény előző Cikkeiben nem tárgyalt jövedelme, bárhol keletkezzen is, csak ebben az Államban adóztatható.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. Cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelmen kívüli jövedelemre, ha a jövedelemnek az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy a vagyon, amelyből a jövedelem származik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

23. Cikk

Vagyon

1. A 6. Cikkben említett olyan ingatlan vagyon, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy tulajdonát képezi és a másik Szerződő Államban van, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az ingó vagyon, amely egy olyan telephely üzleti vagyonának részét képezi, amellyel az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban rendelkezik, vagy az olyan ingó vagyon, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a másik Szerződő Államban levő, szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló állandó bázisához tartozik, ebben a másik Államban adóztatható.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajókból, légi járművekből vagy közúti szállító járművekből álló vagyon, és az ilyen hajók, légi járművek vagy közúti járművek üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy minden más vagyონrésze csak ebben az Államban adóztatható.

24. Cikk

A kettős adóztatás elkerülése

A kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) Magyarországon:

(i) Amennyiben a Magyarországon illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény rendelkezései szerint Albániában adóztatható, Magyarország az (ii) és (iii) alpontokban foglalt rendelkezések fenntartásával ezt a jövedelmet vagy vagyont mentesíti az adóztatás alól.

(ii) Amennyiben a Magyarországon illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely a 10. és 12. Cikk rendelkezései szerint Albániában adóztatható, Magyarország levonja ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel az Albániában fizetett adónak. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított adónak azt a részét, amely az Albániából élvezett ilyen jövedelemre esik.

(iii) Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint a Magyarországon illetőséggel bíró személy által élvezett jövedelem vagy a tulajdonát képező vagyon mentesítve van az adóztatás alól Magyarországon, Magyarország mindazonáltal az ennek a személynek a többi jövedelmére vagy vagyonára történő adómegállapításnál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet vagy vagyont.

b) Albániában:

(i) Amennyiben az Albániában illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény rendelkezései szerint Magyarországon adóztatható, Albánia

- levonja ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel a Magyarországon fizetett jövedelemadónak,

- levonja ennek a személynek a vagyona után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel a Magyarországon fizetett vagyonadónak.

Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított jövedelemadónak vagy vagyonadónak azt a részét, amely a Magyarországon adóztatható jövedelemre vagy vagyonra esik.

(ii) Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint az Albániában illetőséggel bíró személy által élvezett jövedelem vagy a tulajdonát képező vagyon mentesítve van az adóztatás alól Albániában, Albánia mindazonáltal az ennek a személynek a többi jövedelmére vagy vagyonára történő adómegállapításnál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet vagy vagyont.

25. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárait nem lehet a másik Szerződő Államban sem olyan adóztatásnak, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettségnek alávetni, amely más vagy terheesebb annál az adóztatásnál és azzal összefüggő kötelezettségnél, amelynek a másik Állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. Cikk rendelkezéseire, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem bírnak illetőséggel egyik Szerződő Államban sem.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban levő telephelyét ebben a másik Államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint ennek a másik Államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek személyi állapot vagy családi terhek alapján olyan egyéni levonásokat, adókedvezményeket és adómérsékléseket nyújtson, amelyeket a saját területén illetőséggel bíró személyeknek nyújt.

3. Kivéve azt az esetet, amikor a 9. Cikknek, a 11. Cikk 4. bekezdésének vagy a 12. Cikk 6. bekezdésének rendelkezései nyerne alkalmazást, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetett kamat, jogdíj és más költség ugyanolyan feltételek mellett levonható a vállalkozás adózható nyereségének megállapításánál, mintha azokat az először említett Államban illetőséggel bíró személy részére fizették volna. Hasonlóképpen az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személlyel szemben fennálló tartozásai ugyanolyan feltételek mellett levonhatók e vállalkozás adózható vagyonának megállapításánál, mintha ezek a tartozások az először említett Államban illetőséggel bíró személlyel szemben álltak volna fenn.

4. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása, amelynek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, az először említett Államban nem vehető sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely terhebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az először említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. E Cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. Cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók

26. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik Szerződő Állam vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései ránézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek, úgy, ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai szerinti jogorvoslattól függetlenül, ügyét előterjeszheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír, vagy, ha ügye a 25. Cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni, amely az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adózáshoz vezetett.

2. Ha az illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja és maga nincs abban a helyzetben, hogy kielégítő megoldást találjon, úgy törekedni fog az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezménynek meg nem felelő adóztatás elkerülhető legyen. Az így létrejött megállapodást alkalmazni kell, bármilyen határidőket írnak is elő a Szerződő Államok belső jogszabályai.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy a nehézségeket vagy kétségeket, amelyek az Egyezmény értelmezésénél vagy alkalmazásánál felmerülnek, egymással egyetértésben eloszlassák. Tanácskozhatnak arról is, hogy miként lehet a kettős adóztatást elkerülni olyan esetekben, amelyeket az Egyezmény nem tartalmaz.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések értelmében létrehozandó egyetértés elérése céljából egymással közvetlenül érintkezhetnek. Amennyiben szóbeli véleménycsere az egyetértés elérése érdekében célszerűnek látszik, úgy az ilyen véleménycsere lefolytatható olyan bizottságban, amely a Szerződő Államok illetékes hatóságainak képviselőiből áll.

27. Cikk

Tájékoztatáscsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai ki fogják cserélni az Egyezmény rendelkezései vagy a Szerződő Államoknak az Egyezményben érintett adókra vonatkozó belső jogszabályai végrehajtásához szükséges tájékoztatásokat, amennyiben az általuk előírt adóztatás nem ellentétes az Egyezményvel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Államnak a kapott tájékoztatást titokban kell tartania, ugyanúgy, mint az ennek az Államnak belső jogszabályai alapján kapott tájékoztatásokat, és csak olyan személynek vagy hatóságoknak (beleértve a bíróságokat és az államigazgatási szerveket) lehet hozzáférhetővé tenni, amelyek az Egyezmény alá eső adók kivételével vagy beszedésével, ezen adók érvényesítésével és az azokra vonatkozó perléssel, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslatra vonatkozó határozatokkal foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok csak ilyen célokra használhatják fel a tájékoztatásokat. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági

határozatokban a tájékoztatásokat hozzáférhetővé tehetik. A kapott tájékoztatást a tájékoztatást adó Szerződő Állam kérésére titokban kell tartani.

2. Az 1. bekezdés rendelkezéseit semmi esetre sem lehet úgy értelmezni, mintha azok az egyik Szerződő Államot köteleznék:

a) olyan államigazgatási intézkedések hozatalára, amelyek eltérnek ennek/vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályaitól és államigazgatási gyakorlatától;

b) olyan tájékoztatás nyújtására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Államnak jogszabályai szerint vagy rendes államigazgatási gyakorlatában nem szerezhethők be;

c) olyan tájékoztatás nyújtására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy üzleti eljárást tárna fel, vagy amelynek a közlése ellentmondana a közrendnek (ordre public).

28. Cikk

Diplomáciai képviselők és konzuli tisztviselők

Az Egyezmény nem érinti a diplomáciai képviselők vagy konzuli tisztviselők adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön megállapodások rendelkezései alapján őket megilletik.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

AZ MLI 7. CIKKE – A NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSSEL VALÓ VISSZAÉLÉSEK MEGAKADÁLYOZÁSA (fő célt teszt rendelkezések)

Tekintet nélkül a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményekben meghatározott kedvezmény nem biztosítható olyan jövedelem-, illetve vagyonelemek esetében, amelyekről – az eset összes tényének és körülményének figyelembe vételével – megalapozottan megállapítható, hogy az adott kedvezményben való részesülés volt az egyik fő célja valamely olyan megállapodásnak vagy ügyletnek, amely közvetlenül vagy közvetve e kedvezmény megadásához vezetett, kivéve, ha bizonyítják, hogy az adott kedvezmény megadása e körülmények között megfelelt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezései rendeltetésének és céljának.

29. Cikk

Hatálybalépés

1. Az Egyezményt ratifikálni fogják és a ratifikációs okmányokat, amint lehet, Tiranában ki fogják cserélni.

2. Az Egyezmény a ratifikációs okmányok kicserélésekor lép hatályba, és rendelkezései érvényesek lesznek:

a) Albániában

az olyan jövedelemre, amely az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év januárjának első napján vagy azt követően keletkezett;

b) Magyarországon

(i) a forrásnál levont adók tekintetében az olyan jövedelmekre, amelyek az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1. napján vagy azt követően keletkeztek,

(ii) az egyéb jövedelemadók és vagyonadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1. napján vagy az után kezdődő bármely adózási évre vethetők ki.

30. Cikk

Hatályvesztés

Az Egyezmény addig marad hatályban, ameddig az egyik Szerződő Állam azt fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Állam felmondhatja diplomáciai úton úgy, hogy a felmondásról írásbeli értesítést ad legalább hat hónappal bármely naptári év vége előtt az Egyezmény hatálybalépésének évét követő 5 év elteltével. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

a) Albániában

az olyan jövedelemre nézve, amely a felmondásról szóló értesítés átadásának évét követő naptári év januárjának első napján vagy azt követően keletkezett;

b) Magyarországon

(i) a forrásnál levont adók tekintetében az olyan jövedelmekre, amelyek az értesítés átadásának évét követő naptári év január 1. napján vagy azt követően keletkeztek,

(ii) az egyéb jövedelemadók és a vagyoadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az értesítés átadásának évét követő naptári év január 1. napján vagy az után vethetők ki.

Ennek hitelül a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban, Tiranában, 1992. november hó 14. napján, angol nyelven.

JEGYZŐKÖNYV

A Magyar Köztársaság és az Albán Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyoadók területén a mai napon megkötött Egyezmény aláírásával egyidejűleg alulírottak megállapodtak a következő rendelkezésekben, amelyek az Egyezmény szerves részét képezik:

1. Az 5. Cikket illetően megállapítást nyert, hogy az „üzleti székhely” kifejezés magában foglalja a termelési helyet is.

2. A 7. Cikket illetően, ha az építési terület, szerelési vagy berendezési munkálatok telephelyet képeznek, csak azok a nyereségek tudhatók be ennek a telephelynek, amelyek az építési terület tevékenységéből, a szerelési vagy berendezési munkálatokkal kapcsolatos tevékenységéből származnak.

A telephelynek nem tudható be nyereség javak vagy áruk, gépek vagy berendezések szállítása miatt, tekintet nélkül arra, hogy a szállítást a vállalkozás vagy egy harmadik személy végezte.

3. A 8. Cikket illetően, hajóknak vagy légi járműveknek vagy közúti szállító járműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetése magában foglalja a nemzetközi szállító vállalkozások ügynökségeinek a tevékenységét és a vállalkozások más kiegészítő tevékenységét, nevezetesen a város és a repülőtér között autóbuszon történő szállítást, amennyiben ezek a fent említett tevékenységek szorosan kapcsolódnak a nemzetközi szállításhoz.

Ennek hitelül a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak a Jegyzőkönyvet aláírták.

Készült két példányban, Tiranában, 1992. november 14. napján, angol nyelven.